

คู่มือการปฏิบัติงาน (Work Manual)

กระบวนการ ระบบบำเหน็จบำนาญ

ของ กองบริหารการคลัง
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

กองบริหารการคลัง ฝ่ายการเงิน
วันที่จัดทำ สิงหาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
๑. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ	๑
๒. ขอบเขต	๑
๓. คำจำกัดความ	๑
๔. หน้าที่ความรับผิดชอบ	๑
๕. Work Flow กระบวนการงาน	๒
๖. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๓
๗. มาตรฐานคุณภาพงาน	๔
๘. ระบบติดตามประเมินผล	๕
๙. เอกสารอ้างอิง	๕
๑๐. แบบฟอร์มที่ใช้	๕

ภาคผนวก

๑. กฎหมาย
๒. ระเบียบ
๓. แบบฟอร์ม
๔. ผู้จัดทำ

คู่มือการปฏิบัติงาน กระบวนการ ระบบบำเหน็จบำนาญ ฝ่ายการเงิน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้หน่วยงานมีการจัดคู่มือการปฏิบัติงานที่ชัดเจน อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ที่แสดงถึงรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานของกิจกรรม/กระบวนการต่าง ๆ ของหน่วยงาน และสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานที่มุ่งไปสู่การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลงานที่ได้มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมาย ได้ผลผลิตหรือการบริการที่มีคุณภาพ และบรรลุข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการ

๑.๒ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงวิธีการทำงานที่สามารถถ่ายทอดให้กับผู้เข้ามาปฏิบัติงานใหม่ พัฒนาให้การทำงานเป็นมืออาชีพ และใช้ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมทั้งแสดงหรือเผยแพร่ให้กับบุคคลภายนอก หรือผู้ใช้บริการ ให้สามารถเข้าใจและใช้ประโยชน์จากกระบวนการที่มีอยู่เพื่อขอการรับบริการที่ตรงกับความต้องการ

๑.๓ เพื่อเป็นมาตรฐานและแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

๒. ขอบเขต

กระบวนการขอรับบำเหน็จบำนาญ มีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ ตรวจสอบหลักฐานของทายาทหรือผู้มีสิทธิ

๒.๒ ทายาทหรือผู้มีสิทธิลงนามในแบบคำขอรับเงิน

๒.๓ บันทึกเสนอผู้อำนวยการลงนามส่งแบบพร้อมหลักฐานให้กรมบัญชีกลางพร้อมบันทึกข้อมูลผ่าน

ระบบบำเหน็จบำนาญ

๒.๔ การตรวจสอบการส่งจ่าย

๒.๕ การปิดรอบการส่งจ่าย

๓. คำจำกัดความ

๓.๑ บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียว

๓.๒ บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนกว่าจะถึงแก่กรรม หรือหมดสิทธิ

๓.๓ บำเหน็จตกทอด หมายถึง เงินที่รัฐจ่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ทายาทของข้าราชการ หรือหรือผู้รับบำนาญที่ถึงแก่ความตาย

๓.๔ ทายาทผู้มีสิทธิ หมายถึง ๑) บุตร ๒) สามเษหรือภริยา ๓) บิดาและมารดา

๔. หน้าที่ความรับผิดชอบ

๔.๑ ผู้อำนวยการกองคลัง ควบคุม ตรวจสอบการดำเนินการและลงนามแบบขอรับบำเหน็จตกทอด และเป็นลงนามเป็นผู้เบิกเงินในระบบ e-pension

๔.๒ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ควบคุมและตรวจสอบการดำเนินการขอรับบำเหน็จตกทอด

๔.๓ หัวหน้างานระบบบำเหน็จบำนาญ ตรวจสอบหลักฐานแบบขอรับ ส่งข้อมูลในระบบบำเหน็จบำนาญพร้อมเอกสารหลักฐานไปกรมบัญชีกลาง

๔.๔ เจ้าหน้าที่ ตรวจสอบหลักฐานและบันทึกข้อมูลในระบบ e-pension

๕. Work Flow กระบวนการ

Work Flow กระบวนการ

ชื่อกระบวนการ : งานบำเหน็จบำนาญ e-pension

ข้อกำหนดที่สำคัญ : ๑. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ๒. แบบฟอร์มในการเบิกเงิน

ตัวชี้วัด : ร้อยละของจำนวนเรื่องที่สามารถเบิกจ่ายในระบบบำนาญได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

ขั้นตอนการทำงาน (Work flow)	ผังงาน (Flow Chart)	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ* (ตำแหน่ง/กลุ่ม/ฝ่าย)
๑. ทายาทหรือผู้มีสิทธิยื่น แบบคำขอรับเงินบำเหน็จตก ทอดและเงินช่วยเหลือ บำเหน็จตกทอดค่าประกัน พร้อมหลักฐานตามเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด	<pre> graph TD A[การตรวจสอบเอกสาร] --> B{พิจารณาลงนาม} B --> C[การบันทึกแบบผ่าน ระบบ e-pension] </pre>	รับบริการ ๓ ชม.	เจ้าพนักงานการเงินและ บัญชี
๒. พิจารณาตรวจสอบ เอกสาร			ผู้อำนวยการกองคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๓. นำเข้าข้อมูลเพิ่ม ปรับปรุง/แก้ไขประวัติบุคคล ในครอบครัวและบุคคลที่ แสดงเจตนาไว้ เงินที่มีสิทธิ เลขที่บัญชี ส่งข้อมูลผ่าน ระบบให้กรมบัญชีกลาง		๓ วันทำการ นับ ถัดจากลงนาม เอกสาร	เจ้าพนักงานการเงินและ บัญชี ระดับผู้ปฏิบัติ/ ชำนาญงานผ่านระบบ e-pension
๔. ตรวจสอบหนังสือการสั่ง จ่ายเงิน พิมพ์ เสนอขออนุมัติ ตามประเภทการขอเบิกเงิน	<pre> graph TD D[ตรวจสอบ/ติงกลับ/แก้ไข การแก้ไขผ่านระบบ] </pre>	๓ วันทำการ นับจากวันที่สั่งจ่าย ขออนุมัติไม่เกิน ๗ วันทำการ	หัวหน้างานบำเหน็จ บำนาญ ตรวจสอบผ่านระบบ
๕. ลงนามปิดรอบการเบิกจ่าย ห้ามแก้ไข	<pre> graph TD E[ผู้มีอำนาจยืนยัน ผ่าน ระบบ] </pre>	ไม่เกินวัน สุดท้ายที่กำหนด ในระบบ	ผู้อำนวยการกองคลัง ผ่านระบบ
๖. รายงานแบบแจ้งการโอน เงินให้ผู้มีสิทธิรับเงินก่อน สำเนาแจ้งส่วนที่เกี่ยวข้อง	<pre> graph TD F[ผู้มีอำนาจลงนามรับรู้ ข้อมูลเบิกจ่าย] </pre>		หัวหน้างานบำเหน็จบำนาญ ผู้อำนวยการกองคลัง

๖. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ ๑ ตรวจสอบหลักฐาน

๑. หลักฐานของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายประกอบด้วย สำเนาพระบัตรสำเนาทะเบียนบ้าน หนังสือรับรองการตาย รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี(กรณีตายไม่ปกติ)
๒. หลักฐานของทายาทหรือผู้มีสิทธิ ประกอบด้วย สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน สำเนาใบสำคัญการสมรส หลักฐานการเปลี่ยนชื่อหรือสกุล สำเนาพระบัตร (กรณีทายาทถึงแก่กรรมไปก่อน) สำเนาทะเบียนรับบุตรบุญธรรม (กรณีรับบุตรบุญธรรม) สำเนาจดทะเบียนรับรองบุตร สำเนาคำสั่งศาลสั่งให้เป็นบุตร
๓. สำเนาสมุดบัญชีประเภทออมทรัพย์ของทายาทหรือผู้มีสิทธิ บัญชีร่วมต้องทำแบบ สรจ.๒
๔. หนังสือรับรองทายาท ผู้รับรองเป็นข้าราชการระดับชำนาญงาน ข้าราชการ หรือเทียบเท่า หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจระดับ ๕ โดยต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับรอง

ขั้นตอนที่ ๒ การลงลายมือชื่อในแบบ

๑. ทายาทหรือผู้มีสิทธิลงลายมือชื่อในแบบคำขอรับบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนถึงแก่ความตาย(แบบ ๕๓๐๙) และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานลงลายมือชื่อเป็นพยาน จำนวน ๒ ชุด
๒. ทายาทหรือผู้มีสิทธิลงลายมือชื่อในแบบหนังสือสัญญาขอใช้เงินคืนแก่ทางราชการ
๓. ทายาทหรือผู้มีสิทธิลงลายมือชื่อในแบบรายการสอบสวนบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน
๔. ตรวจสอบหลักฐานและทายาทลงลายมือชื่อครบถ้วนแล้วให้แนบหลักฐานของทายาทนำเสนอผู้อำนวยการกองคลังพิจารณาลงนามส่งกรมบัญชีกลาง ๑ ชุด และสำเนาไว้ที่ส่วนราชการ ๑ ชุด

ขั้นตอนที่ ๓ บันทึกแบบผ่านระบบ e-pension

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนำชุดแบบคำขอพร้อมหลักฐานนำเข้าข้อมูลเพิ่ม ปรับปรุง แก้ไข ประวัติบุคคลในครอบครัว
๒. ลงทะเบียนรับในระบบe-pension เพื่อบันทึกเลขที่หนังสือและวันที่ส่งหนังสือ จำนวนเงินที่มีสิทธิ เลขที่บัญชีของทายาท
๓. บันทึกส่งข้อมูลผ่านระบบให้กรมบัญชีกลาง
๔. บันทึกการนำส่งเงินคืนคลัง

ขั้นตอนที่ ๔ ตรวจสอบหนังสือส่งจ่ายระบบ e-pension

๑. ตรวจสอบ/ติ๊กกลับ/แก้ไข/ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน ผ่านระบบ
๒. กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินแล้วให้พิมพ์รายงานเพื่อขออนุมัติพร้อมบันทึกขอเบิกเงินในระบบ

ขั้นตอนที่ ๕ ปิดรอบการเบิกจ่ายระบบ e-pension

๑. แบบสรุปรายการขอเบิกเงินเบี้ยหวัดบำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (แบบ สรจ.๑๐)
๒. บันทึกเสนอผู้อำนวยการลงนามในแบบ สรจ.๑๐ และในระบบ (ตามรอบปฏิทินการจ่ายของกรมบัญชีกลาง)

ขั้นตอนที่ ๖ การแจ้งการโอนเงิน

นำแบบแจ้งการโอนเงินเบี้ยหวัดบำนาญและเงินอื่นในลักษณะเดียวกันของส่วนราชการเสนอผู้อำนวยการเพื่อทราบก่อนสำเนาแจ้งงานบัญชีดำเนินการ

๗. มาตรฐานคุณภาพงาน

ขั้นตอนการทำงาน (Work flow)	ผังงาน (Flow Chart)	ระยะเวลา	มาตรฐานคุณภาพงาน	ผู้รับผิดชอบ* (ตำแหน่ง/กลุ่ม/ฝ่าย)
๑. ทายาทหรือผู้มีสิทธิยื่น แบบคำขอรับเงินบำเหน็จตก ทอดและเงินช่วยเหลือ บำเหน็จตกทอดคำประกัน พร้อมหลักฐานตามเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด	<pre> graph TD A[การตรวจสอบเอกสาร] --> B{พิจารณาลงนาม} B --> C[การบันทึกแบบผ่านระบบ e-pension] </pre>	รับบริการ ๓ ชม.	ตรวจสอบเสร็จสิ้น ดำเนินการส่ง กรมบัญชีกลาง ภายใน 30 วัน	เจ้าพนักงานการเงินและ บัญชี
๒. พิจารณาตรวจสอบ เอกสาร				ผู้อำนวยการกองคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๓. นำเข้าข้อมูลเพิ่ม ปรับปรุง/แก้ไขประวัติบุคคล ในครอบครัวและบุคคลที่ แสดงเจตนาไว้ เงินที่มีสิทธิ เลขที่บัญชี ส่งข้อมูลผ่าน ระบบให้กรมบัญชีกลาง		๓ วันทำการ นับ ถัดจากลงนาม เอกสาร		เจ้าพนักงานการเงินและ บัญชี ระดับผู้ปฏิบัติ/ ชำนาญงานผ่านระบบ e-pension
๔. ตรวจสอบหนังสือการสั่ง จ่ายเงิน พิมพ์ เสนอขออนุมัติ ตามประเภทการขอเบิกเงิน	<pre> graph TD D[ตรวจสอบ/ตีกลับ/แก้ไข การแก้ไขผ่านระบบ] </pre>	๓ วันทำการ นับจากวันที่สั่งจ่าย ขออนุมัติไม่เกิน ๗ วันทำการ	ตามรอบปฏิทิน กรมบัญชีกลาง	หัวหน้างานบำเหน็จ บำนาญ ตรวจสอบผ่านระบบ
๕. ลงนามปิดรอบการเบิกจ่าย ห้ามแก้ไข	<pre> graph TD E[ผู้มีอำนาจยืนยันผ่านระบบ] </pre>	ไม่เกินวัน สุดท้ายที่กำหนด ในระบบ		ผู้อำนวยการกองคลัง ผ่านระบบ
๖. รายงานแบบแจ้งการโอน เงินให้ผู้มีสิทธิรับเงินก่อน สำเนาแจ้งส่วนที่เกี่ยวข้อง	<pre> graph TD F[ผู้มีอำนาจลงนามรับรู้ ข้อมูลเบิกจ่าย] </pre>			หัวหน้างานบำเหน็จบำนาญ ผู้อำนวยการกองคลัง

๘. ระบบติดตามประเมินผล

ตรวจสอบความเคลื่อนไหวการดำเนินการขอเบิกเงินในระบบ e-pension

๙. เอกสารอ้างอิง

- ๙.๑ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๙.๒ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙
- ๙.๓ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗
- ๙.๔ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๑๐. แบบฟอร์มที่ใช้

- ๑๐.๑ แบบขอรับบำนาญพิเศษหรือบำเหน็จตกทอดกรณีถึงแก่ความตาย (แบบ ๕๓๐๙)
- ๑๐.๒ แบบรายการสอบสวนบำนาญพิเศษหรือบำเหน็จตกทอด
- ๑๐.๓ แบบหนังสือสัญญารับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ
- ๑๐.๔ แบบรับรองทายาท
- ๑๐.๕ หนังสือแสดงเจตนาขอโอนเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้อื่น (แบบ สรจ.๒)

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ธำนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหารและกฎหมายว่า
ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้
ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญทหาร กฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ทหารและข้าราชการพลเรือน

“ทหาร” หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร นายทหารประทวน ตลอดจนว่าที่ยศ
นั้น ๆ และพลทหารประจำการ

“ข้าราชการพลเรือน”^๒ หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลา
การ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนใน

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๘/ตอนที่ ๒๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๑ เมษายน ๒๕๕๔

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ข้าราชการพลเรือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่รับรู้หรือควรรับรู้ถึงความตายของบิดา

(๒) สามีหรือภริยา

(๓) บิดาและมารดา

“ผู้อุปการะ”^๖ หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันท์บิดามารดากับบุตร หรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะชำระค่าการประจำ หรือชำระค่าการบ้านานู ผู้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่อัตภาพ หรือได้อุปการะชำระค่าการบ้านานูผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพ หรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ ผู้อุปการะตามข้อนี้ต้องเป็นผู้ให้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

“ผู้อยู่ในอุปการะ”^๗ หมายความว่า ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมา โดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือนร้อนเพราะขาดความอุปการะ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บำเหน็จบ้านานูปกติ

หมวด ๑

สิทธิในบำเหน็จบ้านานูปกติ

มาตรา ๖ เมื่อชำระค่าการผู้ได้ออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบ้านานูให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบ้านานูเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ชำระค่าการซึ่งจะได้รับบำเหน็จบ้านานูตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการหรือก่อนได้รับคำสั่งให้ไปทำการใด ๆ ตามความในมาตรา ๒๘ ต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน

มาตรา ๘^๘ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบ้านานูปกติตามพระราชบัญญัตินี้

^๖ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้อุปการะ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานูชำระค่าการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๗ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ผู้อยู่ในอุปการะ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานูชำระค่าการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

มาตรา ๑๔^{๑๑} บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ

ข้าราชการผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา ๑๖ ข้าราชการผู้มีสิทธิได้บำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒ แทนบำนาญก็ได้

มาตรา ๑๗^{๑๒} ข้าราชการผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความในมาตรา ๙ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒

มาตรา ๑๘^{๑๓} ข้าราชการการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งได้รับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองมาแล้วและมีเวลาราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองรวมกันไม่น้อยกว่าสี่ปีบริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะรับบำเหน็จบำนาญตามความในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่น ก็ให้มีสิทธิรับบำนาญเดือนละสองพันบาท

แต่ถ้าข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับหรือเคยได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนแล้วเมื่อข้าราชการผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามความในวรรคก่อน สิทธิรับบำนาญที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นอันสิ้นไป

การคำนวณเวลาราชการตามความในมาตรานี้ ไม่ให้รวมเวลาราชการที่ผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้ามี เข้าด้วย

^{๑๑} มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๒

^{๑๒} มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๒

^{๑๓} มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๒

^{๑๔} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๐๒

มาตรา ๒๐^{๒๐} ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภท เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการประเภทนั้น เว้นแต่ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้กระทรวงกลาโหมเป็นเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๑^{๒๑} ก่อนสิ้นปีงบประมาณทุกปีไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการตามมาตรา ๒๐ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา ๑๙ ในปีงบประมาณถัดไปต่อประธานศาล เจ้ากระทรวง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของผู้นั้น แล้วแต่กรณี และต่อกระทรวงการคลัง^{๒๒}

ในกรณีที่มีการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ และให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒^{๒๓} การต่อเวลาราชการในคราวแรกและในคราวถัดไป ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น

การต่อเวลาราชการในคราวแรก ให้นับตั้งแต่วันครบเกษียณอายุของข้าราชการประเภทนั้น ส่วนการต่อเวลาราชการให้ในคราวถัดไป หากไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้สั่งต่อเวลาราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนสิ้นวันครบการต่อเวลาราชการครั้งสุดท้ายถ้าได้มีการสั่งต่อเวลาราชการคราวถัดไป ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการถัดจากวันครบการต่อเวลาราชการครั้งสุดท้าย

มาตรา ๒๓ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีอัตราข้าราชการวิสามัญหรือลูกจ้าง

ครูประจำบาล สารวัตรศึกษา หรือข้าราชการวิสามัญที่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ยกฐานะหรือให้เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๗ ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับเวลาระหว่างที่เป็นครูประจำบาล สารวัตรศึกษาหรือข้าราชการวิสามัญที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนฐานะนั้นเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ข้าราชการซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มียายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

^{๒๐} มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๑} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒} มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๓} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๗ ข้าราชการซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไปดูการหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ผู้นั้นยังไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ และให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปีเศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะ ให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๐^{๒๗} ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ได้ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ข้าราชการการเมืองผู้ใดซึ่งต้องออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยผลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และยังมีได้รับบำเหน็จบำนาญสำหรับการรับราชการในตอนที่ต้องออกหรือพ้นจากตำแหน่ง ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนที่หลัง

ข้าราชการการเมืองผู้ซึ่งออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติจากการได้นับเวลาราชการที่เป็นข้าราชการการเมืองสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๑๘ ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนที่หลัง หากผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องแจ้งความประสงค์ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานยื่นต่อส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ เมื่อแจ้งความประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญต่อไปและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวไม่แจ้งความประสงค์ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นเลิกรับบำนาญเพื่อขอรับเวลาราชการต่อเนื่องโดยให้ส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังส่วนราชการที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดจ่ายบำนาญ^{๒๘}

^{๒๗} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.

๒๕๓๙

^{๒๘} มาตรา ๓๐ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่

๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓

พ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับนั้นแล้ว เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ^{๓๓}

มาตรา ๓๒^{๓๔} วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ ให้กระทำดังนี้

(๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

(๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วยห้าสิบคูณด้วยจำนวนปีเวลา

ราชการ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงหน้าสองปีแล้ว ให้ถือว่า การคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

มาตรา ๓๔^{๓๕} (ยกเลิก)

หมวด ๔

ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่^{๓๖}

มาตรา ๓๕^{๓๗} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๕ ทวิ^{๓๘} (ยกเลิก)

ลักษณะ ๒

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๖ เมื่อข้าราชการผู้ใดประสบเหตุดังที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้จ่าย บำเหน็จหรือบำนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

^{๓๓} มาตรา ๓๑ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๗

^{๓๔} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๓๕} มาตรา ๓๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

^{๓๖} หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๕ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๓๗} มาตรา ๓๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๓๘} มาตรา ๓๕ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำการโดดร่ม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิดหรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิกซ์ หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในระหว่างที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๒ ข้าราชการผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บจนทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๗ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กัณดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๗ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๑ (๑)

มาตรา ๔๓ ข้าราชการ พลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๗ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหายไปให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า ผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหายไป และให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๑

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้องสันนิษฐานว่าตายตามความในวรรคก่อนมิได้ตาย ก็ให้งดจ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าเจ้ากระทรวงจะต้องจ่ายเงินให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

มาตรา ๔๔^{๔๐} บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่งส่วน

^{๔๐} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.

มาตรา ๔๖^{๔๑} บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนเป็นการรับบำนาญพิเศษแทนได้ เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหลักเดือน

มาตรา ๔๗ การขอบำนาญพิเศษต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองกับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

ในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

ลักษณะ ๒/๑
บำเหน็จดำรงชีพ^{๔๒}

มาตรา ๔๗/๑^{๔๓} บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยจ่ายให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้รับบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมีสิทธิรับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการเนื่องจากการรับราชการในครั้งหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ตายก่อนได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

^{๔๑} มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๔๒} ลักษณะ ๒/๑ บำเหน็จดำรงชีพ มาตรา ๔๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๔๓} มาตรา ๔๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖

รับราชการใหม่โดยใช้สิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการ ต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังได้เลือกรับบำเหน็จ ให้จ่ายบำเหน็จแก่ผู้นั้นตามสิทธิที่จะได้รับ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่เหลือจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน โดยให้กระทรวงการคลังคืนเงินบำเหน็จเท่ากับจำนวนดังกล่าวไว้ และเมื่อสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอาคืนกับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินให้กระทรวงการคลังคืนเงินบำเหน็จที่คืนไว้

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จถึงแก่ความตายหรือสัญญากู้เงินสิ้นสุดลง ถ้ามีการบังคับเอาคืนกับสิทธิในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กระทรวงการคลังจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงิน โดยกระทรวงการคลังมีสิทธิหักจากเงินบำเหน็จที่คืนไว้ตามวรรคหนึ่งก่อน ถ้ามีเงินเหลือให้จ่ายคืนแก่ผู้รับบำเหน็จหรือทายาท แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๓

บำเหน็จตกทอด^{๔๘}

มาตรา ๔๘^{๔๐} ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามอนุมาตราดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุปการะ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบ้าน ในกรณีเช่นนี้ให้กระทรวงการคลังเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

^{๔๘} ลักษณะ ๓ บำเหน็จตกทอด มาตรา ๔๘ ถึง มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

^{๔๐} มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.

มาตรา ๕๑^{๕๖} เมื่อกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม หรือจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จหรือบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบ และนำส่งให้ถึงกระทรวงการคลังภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้กระทรวงการคลังรับพิจารณาสั่งภายในยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือส่วนราชการเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

การขอให้ส่งจ่ายและการส่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลักษณะ ๕ การเสียสิทธิรับบำนาญ

มาตรา ๕๒^{๕๗} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๓^{๕๘} ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยในเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก หายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๘

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยในเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้กระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือปลดออกหรือไม่ ถ้ากระทรวงเจ้าสังกัดเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกหรือปลดออก หายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๔ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้กระทรวงเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นเคยสังกัดอยู่

^{๕๖} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๖

^{๕๗} มาตรา ๕๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๘} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๓

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๔^{๕๙}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๖^{๖๐}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙^{๖๑}

มาตรา ๑๑ การบอกเลิกรับบำนาญตามมาตรา ๓๐ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับผู้ที่ได้กลับเข้ารับราชการใหม่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บอกเลิกได้ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำในขณะที่ยังรับราชการอยู่ และในกรณีที่ได้รับบำนาญรวมกับเงินเดือนมาแล้ว ให้คืนบำนาญและเงินที่จ่ายควบกับบำนาญที่รับไปแล้วตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่ให้หมดเสียก่อนวันออกจากราชการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจส่งแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจ โดยได้รับเงินเดือนจากผู้ว่าจ้าง คงมีฐานะเป็นข้าราชการตำรวจ จึงจำต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้สอดคล้องกันด้วย

๒. ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำนาญไปแล้วเป็นผู้ออกจากราชการไปโดยไม่มีคามผิด เมื่อกลับเข้ารับราชการใหม่ก็สมควรให้ประโยชน์ในการนับเวลาราชการตอนก่อนกับตอนหลังติดต่อกันได้

๓. เพื่อเหมาะสมแก่ความเป็นอยู่และความเป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งได้รับราชการมานาน จึงสมควรให้สิทธิในการคำนวณบำนาญตามกฎหมายโดยไม่มีข้อจำกัดขั้นสูงไว้สำหรับบำนาญที่จะพึงได้รับ

๔. เนื่องจากข้าราชการประจำตลอดจนข้าราชการบำนาญบางคนบิดามารดาได้ตายเสียตั้งแต่เล็ก ต้องอาศัยญาติพี่น้อง เช่น ปู่ ย่า ตายาย หรือผู้มีบุญอื่น ๆ ช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดู และให้การศึกษามาตั้งแต่เยาว์วัย เช่นเดียวกับบิดามารดา จนกระทั่งเข้ารับราชการ เมื่อข้าราชการผู้นั้นถึงแก่กรรมลง โดยที่มิได้มีบุตรภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูมาก็ควรได้รับบำนาญทดแทนเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้สำหรับผู้รับบำนาญพิเศษ และในทำนองเดียวกันข้าราชการที่

^{๕๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๘/ตอนที่ ๘๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๔

^{๖๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐/ตอนที่ ๑๐/หน้า ๑๙๖/๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

^{๖๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓/ตอนที่ ๗๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๕/๒๗ กันยายน ๒๔๙๙

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

เบี้ยหวัด บำนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญเดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัดบำนาญ บาท
ไม่เกิน ๑	๒๕	๔๒	๔๐๔
๒	๔๐	๔๔	๔๑๘
๓	๕๕	๔๖	๔๓๒
๔	๗๐	๔๘	๔๔๖
๕	๘๕	๕๐	๔๖๐
๖	๙๗	๕๕	๔๙๒.๕๐
๗	๑๐๙	๖๐	๕๒๕
๘	๑๒๑	๖๕	๕๕๗.๕๐
๙	๑๓๓	๗๐	๕๙๐
๑๐	๑๔๕	๗๕	๖๒๒.๕๐
๑๑	๑๕๔	๘๐	๖๕๕
๑๒	๑๖๓	๘๕	๖๘๗.๕๐
๑๓	๑๗๒	๙๐	๗๒๐
๑๔	๑๘๑	๙๕	๗๕๒.๕๐
๑๕	๑๙๐	๑๐๐	๗๘๕
๑๖	๑๙๙	๑๑๐	๘๑๘
๑๗	๒๐๘	๑๒๐	๘๕๑
๑๘	๒๑๗	๑๓๐	๘๘๐
๑๙	๒๒๖	๑๔๐	๙๑๔
๒๐	๒๓๕	๑๕๐	๙๔๗
๒๑	๒๔๔	๑๖๐	๙๘๐
๒๒	๒๕๓	๑๗๐	๑,๐๑๓
๒๓	๒๖๒	๑๘๐	๑,๐๔๖
๒๔	๒๗๑	๑๙๐	๑,๐๗๙
๒๕	๒๘๐	๒๐๐	๑,๑๑๒
๒๖	๒๘๙	๒๑๐	๑,๑๔๕
๒๗	๒๙๘	๒๒๐	๑,๑๗๘
๒๘	๓๐๗	๒๓๐	๑,๒๑๑
๒๙	๓๑๖	๒๔๐	๑,๒๔๔
๓๐	๓๒๕	๒๕๐	๑,๒๗๗
๓๑	๓๓๔	๒๖๐	๑,๓๑๐
๓๒	๓๔๓	๒๗๐	๑,๓๔๓
๓๓	๓๕๒	๒๘๐	๑,๓๗๖
๓๔	๓๖๑	๒๙๐	๑,๔๐๙
๓๕	๓๗๐	๓๐๐	๑,๔๔๒
๓๖	๓๗๙		
๓๗	๓๘๘		
๓๘	๓๙๗		
๓๙	๔๐๖		
๔๐	๔๑๕		

บำนาญของข้าราชการที่ได้รับอยู่ในขณะนี้เพิ่มขึ้นให้ส่วนกัน เพื่อความเป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งได้ปฏิบัติงานให้แก่บ้านเมืองมาแล้วนั้นด้วย

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔^{๖๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปีงบประมาณได้เปลี่ยนจากปีปฏิทินเป็นระยะเวลาตั้งแต่เดือนตุลาคมของปีหนึ่งถึงเดือนกันยายนของปีถัดไป และเป็นการสมควรที่จะเปลี่ยนหลักเกณฑ์เกษียณอายุของข้าราชการให้สอดคล้องกับปีงบประมาณใหม่ โดยให้ผู้ที่มิอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๔^{๖๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในกรณีที่มีการโอนข้าราชการส่วนจังหวัดมาเป็นข้าราชการ ให้ผู้ที่โอนมามีสิทธิได้นับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนจังหวัดเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ด้วย จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๒^{๖๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้ข้าราชการที่โอนมาจากพนักงานเทศบาลมีสิทธิได้นับเวลาระหว่างที่เป็นพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ด้วย

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๖๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๕^{๖๖}

ข้อ ๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

^{๖๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘/ตอนที่ ๙๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๒ พุทธศักราช ๒๕๐๔

^{๖๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓/ตอนที่ ๗๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗/๑๖ กันยายน ๒๕๐๙

^{๖๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖/ตอนที่ ๑๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒/๖ มีนาคม ๒๕๑๒

^{๖๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๒๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๗/๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยมิได้นับเวลาราชการติดต่อกันและถูกงดบำนาญตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๙ เมื่อออกจากราชการในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับบำนาญเดิมที่จะได้รับ ให้ได้รับตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ หรือกฎหมายว่าด้วยล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญปกติตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับบำนาญพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ อยู่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้รวมบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบำนาญพิเศษอย่างเดียวยกตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๕ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราวสำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบำนาญตกทอดอย่างเดียวยกตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๖ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

บัญชีอัตราเบี้ยหวัดบำนาญ
ท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท
๘,๕๐๐	๙,๗๑๐	๙,๗๕๐	๑๑,๐๘๔	๑๓,๐๐๐	๑๕,๑๘๙		
๘,๗๒๕	๙,๙๖๘	๑๐,๐๐๐	๑๑,๓๙๖	๑๓,๕๐๐	๑๕,๘๕๖		

หมายเหตุ ผู้ใดได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญเดิมอยู่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่ได้รับอยู่ระหว่างสองอัตราใด ก็ให้ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญโดยคำนวณเพิ่มให้ตามส่วนในระหว่างสองอัตรา นั้น เศษของบาทให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

ตัวอย่าง บำนาญเดิมอัตรา ๗๒๒ บาท เป็นอัตราที่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่เป็นอัตราที่อยู่ในระหว่างอัตรา ๗๐๐ บาท กับ ๗๕๐ บาท

บำนาญเดิม ๗๐๐ บาท ได้บำนาญใหม่ ๘๗๕ บาท

บำนาญเดิม ๗๕๐ บาท ได้บำนาญใหม่ ๙๒๙ บาท

ฉะนั้น บำนาญเดิม ๗๒๒ บาท จะได้บำนาญตามส่วนโดยคำนวณดังต่อไปนี้

บำนาญเดิมต่างกัน ๕๐ บาท บำนาญใหม่ต่างกัน ๕๔ บาท

ฉะนั้น บำนาญเดิมต่างกัน ๑ บาท บำนาญใหม่จึงต่างกัน ๑ บาท ๐๘ สตางค์

บำนาญต่างกัน ๒๒ บาท บำนาญใหม่จึงต่างกัน ๒๓ บาท ๗๖ สตางค์

ดังนั้น บำนาญเดิม ๗๐๐ + ๒๒ บาท (คือ ๗๒๒ บาท) บำนาญที่จะได้รับจึงเท่ากับ ๘๗๕ + ๒๓ บาท ๗๖ สตางค์ เป็น ๘๙๘ บาท ๗๖ สตางค์ ปัดขึ้นเป็น ๘๙๙ บาท

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีปรับอัตราเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕

พุทธศตวรรษหรือกฎหมายว่าด้วยล้างมลทินในโอกาส

ครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ

เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท	เบี้ยหวัด บำนาญ เดิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บำนาญ บาท
๑	๗๕	๘๐	๘๒๖	๒๔๐	๑,๙๔๔	๔๕๐	๓,๒๖๖
๕	๑๓๕	๙๐	๘๙๗	๒๖๐	๒,๐๗๘	๔๗๕	๓,๔๒๐
๑๐	๒๑๘	๑๐๐	๙๖๘	๒๘๐	๒,๒๑๒	๕๐๐	๓,๕๗๓
๒๐	๓๕๓	๑๒๐	๑,๑๐๙	๓๐๐	๒,๓๔๕	๕๕๐	๓,๘๕๓
๓๐	๔๖๕	๑๔๐	๑,๒๕๐	๓๒๕	๒,๔๙๙	๖๐๐	๔,๑๓๒
๔๐	๕๔๐	๑๖๐	๑,๓๙๑	๓๕๐	๒,๖๕๒	๖๕๐	๔,๔๑๐
๕๐	๖๑๔	๑๘๐	๑,๕๓๓	๓๗๕	๒,๘๐๖	๗๐๐	๔,๖๙๐

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท

๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน

๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๑๐๐ บาทแต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้คงได้รับเท่าเดิม

๕. บำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่ปรับแล้วตาม ๑. ๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๕

บัญชีปรับอัตราบำนาญพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ

ซึ่งมีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒

จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท

๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาทให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญพิเศษเดิม

๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม

๕. บำนาญพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑. ๒. และ ๓. ถ้ามีเศษของบาท ให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๖

บัญชีปรับอัตราบำนาญตกทอด

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๒๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ บาท

๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๒๐ บาทแต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มรวมกัน

บำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับการกลับเข้ารับราชการใหม่ได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการแล้ว ภายหลังเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ มีสิทธิขอต่อเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับเวลาราชการระหว่างที่เป็นข้าราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๓^{๗๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สถานการณ์ของประเทศอยู่ในภาวะที่มีภัยรอบด้าน และภาวะทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ก็กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาประเทศชาติสมควรที่จะเปิดโอกาสให้สามารถใช้ทรัพยากรทางด้านบุคคลมาร่วมกันทำประโยชน์แก่ประเทศชาติในด้านการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศให้มากที่สุด แต่เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบันนอกจากข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้วเมื่อข้าราชการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ต้องพ้นจากราชการ แม้ว่าทางราชการจะยังเล็งเห็นประโยชน์ของข้าราชการผู้นั้นอยู่ก็ไม่สามารถจะเรียกกลับมาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๖^{๗๓}

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีผู้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๑ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เงินเพิ่มพิเศษดังกล่าวมีผลใช้บังคับในการรวมเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ให้รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด (พ.ป.ผ.) เข้ากับเงินเดือนเดือนสุดท้าย เพื่อการคำนวณบำเหน็จบำนาญโดยให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังตั้งแต่วันประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๑ และสมควรให้บุตรที่ได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดได้ เพื่อให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ฉบับปัจจุบัน และสมควรให้ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัด ซึ่งมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม หรือจังหวัด มีอำนาจส่งเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญได้เช่นเดียวกับกระทรวงเจ้าสังกัด และให้การส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังโดยให้รับตรวจสอบ และนำส่งให้ถึงกระทรวงการคลังภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ

^{๗๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗/ตอนที่ ๑๔๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๑ กันยายน ๒๕๒๓

^{๗๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐/ตอนที่ ๑๗๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓/๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๖

ข้าราชการตุลาการและข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓^{๗๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปิงประมาณใดไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อปฏิบัติหน้าที่พนักงานอัยการในสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปิงประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปิงประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากอัยการอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงสิ้นปิงประมาณที่อัยการอาวุโสผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๓^{๗๘}

มาตรา ๖ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับแล้ว และเป็นการลงโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาท แล้วแต่กรณี ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ สิทธิที่จะนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่มีประกาศใช้กฎอัยการศึกให้เป็นอันยุติลงนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณาให้มีสิทธินับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้โทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก โทษให้ออกซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่มีอยู่ต่อไป และได้บัญญัติถึงสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการในกรณีปลดออกว่า ผู้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิใน

^{๗๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๑๑ ก/หน้า ๕/๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

^{๗๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๗/๑ เมษายน ๒๕๔๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สภาวการณทางเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงเป็นอันมาก อันมีผลกระทบต่อการดำรงชีพของข้าราชการบำนาญซึ่งได้รับบำนาญเป็นรายเดือนในจำนวนที่คงที่ ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้รับบำนาญให้สามารถดำรงชีพอย่างเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรกำหนดให้ผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพจำนวนหนึ่งในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเงินจำนวนที่ได้รับดังกล่าวจะนำไปหักออกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะจ่ายให้แก่ทายาทหรือบุคคลที่ผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาให้เป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับตามกฎหมายเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้เป็นการนำเงินที่รัฐจะต้องจัดสรรเป็นงบประมาณรายจ่ายอยู่แล้วในอนาคตมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญส่วนหนึ่งก่อน โดยมีได้เป็นการเพิ่มภาระงบประมาณรายจ่ายของรัฐแต่อย่างใด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗^{๔๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปิงบประมาณใดไปดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๔๒}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณและทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินห้าปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๔๓}

^{๔๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๗๗ ก/หน้า ๒๙/๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๗

^{๔๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๒ ก/หน้า ๕๒/๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

^{๔๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๕ ก/หน้า ๑๐/๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

(๙) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ให้พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบเก้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

(๑๐) ข้าราชการตุลาการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ให้พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

ข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสที่มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับการพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการและข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการอัยการดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ด้วย โดยอนุโลม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทต่าง ๆ ได้บัญญัติเรื่องการพ้นจากราชการกรณีเกษียณอายุไว้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากกรณีเกษียณอายุเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ สมควรกำหนดให้การพ้นจากราชการของข้าราชการประเภทต่าง ๆ การต่ออายุราชการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น เพื่อความคล่องตัวและสอดคล้องกันในการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้สมควรยกเลิกบทบัญญัติที่ให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับบำนาญหรือรับบำนาญโดยเสมอกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สามในเรื่องการรับบำนาญตกทอด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓^{๔๕}

มาตรา ๕ ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพซึ่งยังคงมีสิทธิได้รับบำนาญอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธินำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินได้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ด้วย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้บัญญัติให้ผู้รับบำนาญมีสิทธินำบำเหน็จดำรงชีพมาใช้ได้ก่อนเพื่อบรรเทา

^{๔๕} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนที่ ๒๘ ก/หน้า ๑/๓๐ เมษายน ๒๕๕๓

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๗

เพื่อให้การขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นไปโดยสะดวก และรวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๖ กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับ และการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญข้าราชการ และเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญ พ.ศ. ๒๕๐๕

บรรดาระเบียบข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน เว้นแต่มีข้อตกลงของส่วนราชการกับกระทรวงการคลังให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ คำว่า “บำเหน็จบำนาญ” ถ้ามิได้ว่าไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใดให้หมายถึง บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จตกทอดและหรือบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการตายและบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

(๑) ข้อ ๔ ทวิ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่ กระทรวงการคลังกำหนด

(๑) ข้อ ๔ ตรี ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

(๓) ข้อ ๖ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ กรอกรายการในแบบคำขอ (แบบ ๕๓๐๐) ให้ครบถ้วน แล้วลงชื่อแสดงเจตนาขอรับบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จแทนบำนาญ ทางกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือจังหวัด หรืออำเภอที่มีคลังอำเภอ ยื่นต่อ ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดที่รับราชการครั้งสุดท้าย

กรณีข้าราชการพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จบำนาญต่อ ส่วนราชการเจ้าสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๘ เดือน ก่อนวันครบเกษียณอายุ ตามหลักเกณฑ์ที่ กรมบัญชีกลางกำหนด

(๔) ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวม หลักฐานเกี่ยวข้องของแบบแบบขอรับบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

๗.๑ สมุดประวัติหรือแฟ้มประวัติ

๗.๒ ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวีคูณ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก (แบบ ๕๓๐๒)

๗.๓ ภาพถ่ายบัตรเงินเดือนตามข้อ ๕

๗.๔ สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ออกจากราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ

๗.๕ สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ออกจากราชการหรือประกาศหรือ แจ้งความเกษียณอายุ แล้วแต่กรณี

๗.๖ ต้นฉบับ หรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการ รับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป (แบบ ๕๓๐๓) สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ

๗.๗ หลักฐานการตรวจสอบ และรับรองเวลาราชการของกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม หรือกรมตำรวจ แล้วแต่กรณี (แบบ ๕๓๐๔ หรือ แบบ ๕๓๐๕) สำหรับผู้ที่เคยรับ ราชการทหารหรือตำรวจกองประจำการ ก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว

๗.๘ หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพัก หรือออก จากระาชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยชัดแจ้งแล้ว

ข. บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้ออกจากราชการอยู่ในข่ายมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ และให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องดังนี้

๘.๑ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

๘.๒ รายละเอียด หรือรายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

๘.๓ รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

๘.๔ รายงานการสอบสวน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

๘.๕ หลักฐานการสอบสวนพร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่าการถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม่มีอาญาฐาน ตามข้อ ๘.๔ หรือหลักฐานตามข้อ ๘.๔ ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่

๘.๖ ใบรับรองของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้ นั้นได้รับอันตรายเสียแขน ขา หนูนวทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้

๘.๗ คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

๘.๘ หลักฐานการกำหนดอัตราบำนาญพิเศษของเจ้ากระทรวง

ข้อ ๙ การขอบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว หรือพลทหารกองประจำการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งออกจากราชการหรือพ้นจากหน้าที่ทหารไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการหรือทำหน้าที่ทหารภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ หรือพ้นจากหน้าที่ทหาร นอกจากจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ ๘ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

๑๑.๑.๔ หลักฐานการวินิจฉัยของกระทรวงเจ้าสังกัดว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก หรือปลดออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินัย เรื่องที่กระทำความผิดวินัยนั้น

๑๑.๒ หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

๑๑.๒.๑ สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลูก ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

๑๑.๒.๒ หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

๑๑.๒.๒.๑ สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของ บิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

๑๑.๒.๒.๒ หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ หรือ

๑๑.๒.๒.๓ สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตายซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ.๒๕๖๘ หรือก่อนนั้น

๑๑.๒.๓ หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส ได้แก่

๑๑.๒.๓.๑ สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

๑๑.๒.๓.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๑๑.๒.๓.๓ สำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่คู่สมรสตายไปก่อน

๑๑.๒.๓.๔ สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่าหรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

๑๑.๒.๓.๕ สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

๑๑.๒.๔ หลักฐานเกี่ยวกับบุตร ได้แก่

ผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอมแล้วแต่กรณี) แล้วยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัดที่ข้าราชการผู้ตายรับราชการครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๘.๑ ถึง ๘.๕ และข้อ ๑๑.๑ ถึง ๑๑.๓ (ยกเว้นหลักฐานตามข้อ ๑๑.๒.๕) พร้อมทั้งให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

๑๒.๑ ใบแสดงความเห็น หรือรายงานของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

๑๒.๒ รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระยะก่อนตาย เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องพิจารณาเห็นว่าถึงแก่ความตาย เพราะปฏิบัติงานในลักษณะตรากตรำ เร่งรัดหรือเคร่งเครียดเกินกว่าปกติธรรมดา

๑๒.๓ หลักฐานรับรองการตายตามแบบที่กระทรวงกลาโหม ได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง หรือที่ได้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบแล้ว สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด เช่น หนังสือรับรองการตายกรณีปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน เป็นต้น

๑๒.๔ หลักฐานการสอบสวนในกรณีสูญหายว่าสูญหายตั้งแต่เมื่อใด และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตายหรือไม่

๑๒.๕ คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ(ถ้ามี)

๑๒.๖ กรณีไม่มีทายาท (บิดามารดา คู่สมรส และบุตร) แต่มีบุคคลซึ่งเจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นว่า มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในฐานะเป็นผู้อุปการะหรืออยู่ในความอุปการะของข้าราชการผู้ตายให้ส่งหลักฐาน ดังนี้

๑๒.๖.๑ หลักฐานรับรองการอุปการะ หรือการอยู่ในอุปการะของผู้ที่ควรเชื่อถือได้

๑๒.๖.๒ สำเนาทะเบียนบ้าน

๑๒.๖.๓ หลักฐานการพิจารณา และกำหนดส่วนของเจ้ากระทรวงให้ผู้ใดได้รับบำนาญพิเศษเท่าใด

หมวด ๒

การส่งเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกรอกข้อความในแบบคำขอรับบำเหน็จบำนาญให้ครบถ้วน และรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ แล้วเสนอหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ลงนามในแบบคำขอแล้วส่งไปยังสำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน กรมบัญชีกลาง (ไม่ต้องมีหนังสือนำส่ง) ทั้งนี้ ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการเจ้าสังกัดที่มีฐานะไม่ต่ำกว่ากรมหรือจังหวัด แล้วแต่กรณี รับผิดชอบเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญและส่ง กรมบัญชีกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันรับเรื่องราว

สำหรับการส่งแบบขอรับเฉพาะบำเหน็จบำนาญปกติ ของหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้ส่งไปยังสำนักงานคลังเขตที่หน่วยงานนั้นอยู่ภายในเขตทำการ (ไม่ต้องมีหนังสือนำส่ง)

กรณีขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำนาญพิเศษของผู้อุปการะ ผู้อยู่ในอุปการะซึ่งมีบทบัญญัติของกฎหมายให้เจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณากำหนดอัตรา หรือกำหนดส่วนบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ให้หน่วยงานต้นสังกัดตามวรรคหนึ่งเสนอให้ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวงเจ้าสังกัดพิจารณาและดำเนินการตามนัยดังกล่าว แล้วส่งไปยังกรมบัญชีกลาง

หมวด ๓

การส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

(๒) ข้อ ๑๗ การส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้ที่อธิบดีกรมบัญชีกลางมอบหมาย ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๘

เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้ตรวจสอบและพิจารณาส่งจ่ายแล้วแจ้งให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือจังหวัดผู้ขอ และผู้เบิกตามความในหมวด ๔ โดยระบุประเภทเงินที่จ่าย จำนวน และชื่อผู้รับให้ชัดเจน

การส่งโอนบ้านอายุให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมบัญชีกลาง หรือผู้ที่อธิบดี
กรมบัญชีกลางมอบหมายสำหรับส่วนภูมิภาค ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่
ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

เมื่อส่งโอนบ้านอายุแล้ว ให้สำนักเบิกบ้านอายุเก็บต้นฉบับไว้ ๑ ฉบับ แล้วแจ้งการโอน
พร้อมทั้งส่งบัตรบ้านอายุให้สำนักเบิกบ้านอายุที่จะรับโอน และแจ้งส่วนราชการผู้เบิกที่ขอโอนพร้อม
ทั้งคู่ฉบับเพื่อส่งให้ส่วนราชการผู้เบิกที่รับโอนทราบ กรณีโอนระหว่างจังหวัดหนึ่งไปอีกจังหวัด
หนึ่ง ให้สำนักเบิกบ้านอายุแจ้งการโอนให้กรมบัญชีกลางทราบด้วย

เมื่อสำนักเบิกบ้านอายุได้รับรองหนังสือสำคัญการโอนบ้านอายุแล้ว ให้ส่งเบิกบ้านอายุ
สำหรับผู้รับโอน

หมวด ๕

การหักบ้านอายุพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอด

จากผู้ที่ได้รับเกินสิทธิหรือไม่มีสิทธิ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ได้เบิกจ่ายบ้านอายุพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอด ให้แก่ผู้มีสิทธิตาม
หนังสือสั่งจ่ายของกรมบัญชีกลางแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า
เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านอายุข้าราชการกำหนด
เพิ่มขึ้นให้กรมบัญชีกลางสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่ โดยให้ผู้เบิกหักเงินบ้านอายุพิเศษของผู้ซึ่งรับเกินไป
ตั้งแต่วันเกิดสิทธิขึ้น ให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงินที่หักจะ
ครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป

ในกรณีที่หักเงินบ้านอายุพิเศษ ได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบ้านอายุ
พิเศษที่จะหักชดใช้ได้ให้กรมบัญชีกลางสั่งให้ผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่
มีสิทธิขึ้น เพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้

เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

[illegible]

หมายเหตุ กรณีที่ไม่อาจนับอัตราเงินเดือนให้ครบหกสิบเดือนได้ ให้ปฏิบัติ กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

ใบรับรองสมุดประวัติ และเวลาทวิคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศกฎัยการศึก
(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าส่วนราชการชั้นอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่.....

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาราชการทวิคูณของ.....

ตำแหน่ง.....

.....สังกัดกรมหรือจังหวัด.....กระทรวง.....ดังนี้

๑. รับรองสมุดประวัติ

๑.๑ สมุดประวัติที่ลงไว้ในนี้ได้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๑.๒ มีวันป่วย ลา ขาดหรือพักราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑.๓ มีวันป่วย ลา ขาดหรือพักราชการโดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งหรือได้รับเงินไม่เต็มเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้ายบาท เงินเพิ่มบาท รวมบาท

เบิกถึงวันที่ เดือนพ.ศ.ได้รับจริงในเดือนนี้บาท

๑.๕ เคยขอเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญแล้วตามหนังสือที่

๑.๖ ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนครั้งสุดท้าย(สำหรับผู้เบิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. รับรองเวลาราชการทวิคูณ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎัยการศึก

๒.๑ พ.ศ.๒๔๕๔(ในเขตกรุงเทพมหานครตั้งแต่ ๓๐ มิ.ย.๒๔๕๔ ถึง ๕ ก.ย.๒๔๕๔ รวม ๒ เดือน

๖ วัน)

ตั้งแต่วันที่ถึงวันที่ รวม เดือน วัน

หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลาจิจ (.....วัน) รวมเดือนวัน

คงเหลือเวลาราชการทวิคูณตาม ๒.๑เดือนวัน

ตั้งแต่วันที่ถึงวันที่ รวม เดือน วัน
หัก วันลาป่วย (.....วัน) วันลาถึง (.....วัน) รวม เดือน วัน
คงเหลือเวลาราชการที่คำนวณตาม ๒.๓ ปี.....เดือน วัน
รวมเป็นเวลาการทวิคูณทั้งสิ้น.....ปี.....เดือน.....วัน

(ลงชื่อ)ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง

แบบบันทึกรับรอง
เวลาราชการตอนเป็นทหาร
ของ

ได้ตรวจสอบเวลาราชการแล้วขอรับรองว่า.....

๑. ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่

๒. เข้ารับราชการเมื่อวันที่

๓. ออกจากราชการเมื่อวันที่

๔. เหตุที่ออกจากราชการเพราะ

๕. ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ เมื่อวันที่

๖. รับราชการ ☐ ไม่ครบ ๒ ปี ☐ เกิน ๒ ปี เพราะ

.....

๗. ระหว่างรับราชการมีการขาดเบิกเงินเดือนเพราะ

ตั้งแต่ ถึง

ตั้งแต่ ถึง

๘. มีสิทธิได้นับเวลาทวิคูณดังนี้

☐ กรณีพิพาทอินโดจีน ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีสงครามเอเชียบูรพา ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีสงครามเกาหลี ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีสงครามเวียดนาม ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีปฏิบัติราชการลับ ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีปราบปรามคอมมิวนิสต์ ตั้งแต่..... ถึง

☐ กรณีกบฏอัยการศึก ตั้งแต่..... ถึง

แบบบันทึกรับรอง
เวลาราชการตอนเป็นตำรวจ
ของ

ได้ตรวจสอบเวลาราชการแล้วขอรับรองว่า.....

๑. ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่

๒. เข้ารับราชการเมื่อวันที่

๓. ออกจากราชการเมื่อวันที่

๔. เหตุที่ออกจากราชการเพราะ

๕. ปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ ๑ ประเภทที่ ๑ เมื่อวันที่

๖. รับราชการ ☐ ไม่ครบ ๒ ปี ☐ เกิน ๒ ปี เพราะ.....

.....

๗. ระหว่างรับราชการมีการขาดเบิกเงินเดือนเพราะ

ตั้งแต่ ถึง

เพราะ

ตั้งแต่ ถึง

เพราะ

๘. มีสิทธิได้นับเวลาทวีคุณกรณีประกาศใช้กฎอัยการศึกดังนี้

พ.ศ.๒๔๙๔ ตั้งแต่ ถึง

พ.ศ.๒๕๐๐ ตั้งแต่ ถึง

หนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่(๑).....

วันที่เดือน(๒).....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(๓).....อายุ.....มีผู้ให้สัญญา
 อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง.....สำนัก/ส่วน/กอง.....
 กรม.....กระทรวง.....ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับเงิน
 บำเหน็จ/บำนาญ ได้ทำหนังสือสัญญาไว้กับ.....(๔).....ผู้รับสัญญา
 ดังมีข้อความต่อไปนี้

๑. ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จ/บำนาญ และกระทรวงการคลังได้สั่ง...
 ...(๔)....จ่ายเงินบำเหน็จ/บำนาญ ให้แก่ข้าพเจ้า ตามหนังสือ...(๕).....ลงวันที่.....
 เป็นเงินบาทสตางค์ ถ้าปรากฏในภายหลังข้าพเจ้าได้รับเงิน
 บำเหน็จ/บำนาญ ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการ
 ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

๒. หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้า
 ยินยอมให้ทางราชการเรียก้องเงินคืนและค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น

๓. เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญา ข้าพเจ้าขอมอบทรัพย์สินดังระบุไว้
 ต่อไปนี้กับ.....(๔).....คือ

(๑).....(๒).....

(๒).....

(๓).....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๔. ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงินบำเหน็จ/บำนาญ ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ.....(๔).....ได้
แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้.....(๔).....
ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้ง หากข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ข้าพเจ้ายอมให้.....(๔).....ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน
ดังกล่าวได้ทันทีโดยไม่ต้องบอกกล่าว

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก.....(๔).....
มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ข้างบนนี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

๕. เมื่อ(๔).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตาม ข้อ ๔ ได้
เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ.....(๔).....
จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับเงินที่เหลือนี้ภายในเวลา ๕ ปี นับ
แต่วันที่.....(๔).....แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือนั้นตกเป็นของ
แผ่นดิน

ถ้า.....(๔).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่
ข้าพเจ้าได้รับเงินบำเหน็จ/บำนาญไป โดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้
ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก.....(๔).....

๖.(๔).....โดย.....ตำแหน่ง
.....ผู้แทน ได้รับมอบทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓
จำนวน.....สิ่ง ไว้ถูกต้องแล้วและจะเก็บรักษาไว้ที่แผนก/ฝ่าย
สำนัก/ส่วน/กองกรม
กระทรวง.....จังหวัด.....

หนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่.....

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด อัตราเงินเดือน บาท

อยู่บ้านเลขที่ ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด

ขอทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้กับ (๑)..... ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ (๒)..... ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ/บำนาญได้

ทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน ฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ไว้ต่อ (๑)..... นั้น

ข้าพเจ้าได้ทราบข้อความดังกล่าวโดยตลอดแล้วยินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกัน.....

..... (๒)..... ต่อ (๑)..... เป็น

เงินไม่เกิน (๒)..... บาท

ข้อ ๒ หาก (๒)..... ปฏิบัติผิดสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด

ซึ่ง (๑)..... มีสิทธิเรียกให้ (๒)..... ชำระหนี้

รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากนี้ดังกล่าวจาก (๒)..... ได้แล้ว

ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินตามจำนวนที่เรียกร้องให้แก่ (๑)..... ทันที

โดย (๑)..... มีต้องเรียกร้องให้ (๒)..... ชำระก่อน

ข้อ ๓ ข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ (๒).....

..... ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมรับรู้และยินยอมด้วยในการที่ (๑).....

ได้ผ่อนเวลาหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนให้แก่ (๒).....

..... ในทุกกรณี โดยไม่ต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

การกรอกแบบคำขอ ๕๓๐๕

- (๑) หัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม
- (๒) วัน เดือน ปี ให้กรอกเป็นตัวเลขตามปีปฏิทิน
- (๓) กรณีขอรับทางส่วนกลาง ให้ระบุส่วนราชการเจ้าสังกัดระดับกรม และรหัสหน่วยงาน
กรณีขอรับทางส่วนภูมิภาค ให้ระบุจังหวัดที่ขอรับและรหัสจังหวัด รวมทั้งระบุชื่อหน่วยงาน
ผู้เบิกด้วย
- (๔) สาเหตุการตาย ก.ตายด้วยเหตุปกติ เช่น โรคปัจจุบันหรือป่วยเจ็บ ให้ส่งสำเนามรณบัตรไปด้วย
ข. ถ้าตายด้วยเหตุอื่นซึ่งมิใช่กรณี ก. ให้ส่งหลักฐานการสอบสวนถึงสาเหตุที่ตาย
ไปด้วย
- (๕) ถ้าเป็นภริยาหรือสามี ซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม
๒๔๗๘ ให้ส่งใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘
เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย
- (๖) ถ้าขาดจากการสมรสโดย
๑. ตายให้ส่งสำเนามรณบัตร แต่ถ้าไม่สามารถส่งสำเนามรณบัตรได้ ให้ส่งคำรับรองของบุคคลที่
เชื่อถือได้ไปด้วย
 ๒. หย่า
 - ก. หย่าก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนานางสือหย่า หรือคำรับรองของผู้
ที่เชื่อถือได้หรือคำรับรองของเจ้าตัวว่าได้หย่าขาดจากการสมรสไปด้วย
 - ข. สมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หย่าภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ส่งสำเนานางสือหย่า หรือสำเนาทะเบียนหย่า หรือ สำเนาคำสั่งศาลไปด้วย
 - ค. สมรสหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วหย่า ต้องส่งสำเนาทะเบียนหย่าหรือ
คำสั่งศาลไปด้วย
- (๗) ก. กรณีบิดามารดาซึ่งสมรสภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ส่งสำเนาทะเบียน
สมรสไปด้วย
- ข. กรณีบิดามารดาตาย ให้ส่งสำเนามรณบัตร หรือคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้ไปด้วย

ใบรับรองการศึกษา

สถานศึกษา

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง

ขอรับรองว่า (ชื่อนักศึกษา) อายุ.....ปี

ได้ศึกษาอยู่ใน (ชื่อสถานศึกษา).....

(ชื่อสถานศึกษา).....นี้เป็นโรงเรียน (เตรียมอุดมศึกษา หรืออุดมศึกษา
หรือเทียบเท่ากับชั้นใด).....

(ชื่อสถานศึกษา).....ได้เข้าเป็นนักศึกษา หรือเป็นนักเรียนใน

(ชื่อสถานศึกษา)ตั้งแต่วันที่เดือน

พ.ศ.ปัจจุบันกำลังเรียนอยู่ในชั้นซึ่ง (สถานศึกษา)

.....นี้มีหลักสูตรปี โดยปกติจะสำเร็จการศึกษา

ของสถานศึกษาในวันที่เดือนพ.ศ.....

ให้ไว้ ณ วันที่

.....

(.....)

ตำแหน่ง

ผู้รับรอง ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ดังนี้ อธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย
อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ ของสถานศึกษาที่เรียนอยู่ และประทับตราสถานศึกษา

หนังสือสำคัญการโอนเบี้ยหวัดบำนาญ

หนังสือสำคัญเลขที่.....

หนังสือสำคัญฉบับนี้แสดงว่า.....สังกัดกรม.....

กระทรวง.....รับ.....เหตุ.....

อยู่ทาง.....เดือนละ.....บาท.....สตางค์
และมีเงินเพิ่ม ดังนี้

๑.เดือนละ.....บาท

๒.เดือนละ.....บาท

๓.เดือนละ.....บาท

๔.เดือนละ.....บาท

ในฐานะเป็น.....ของ.....

เกิดวันที่.....จะมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อวันที่.....

จะได้รับครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์เมื่อวันที่.....ได้รับ.....

และเงินเพิ่ม ดังกล่าวข้างต้น ครั้งสุดท้ายประจำเดือน.....พ.ศ.

ไปจาก.....แล้ว บัดนี้ได้ขอโอนไปตั้งจ่ายทาง.....

ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

วันที่.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบขอรับบำนาญพิเศษและหรือบำนาญทดแทนกรณีถึงแก่ความตาย

สำหรับส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือจังหวัด			
ที่...../.....		รหัสหน่วยงาน/จังหวัด 	
วันที่.....			
เรื่อง ขอให้ส่งจ่ายเงิน.....			
เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง			
โปรดพิจารณาส่งจ่าย ☐ บำนาญพิเศษ ☐ บำเหน็จทดแทน ตาม ☐ พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539			
ดั่งคำขอข้างล่าง และขอรับรองว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏในแบบคำขอนี้ถูกต้อง และยังไม่เคยขอเงินดังกล่าวมาก่อนแต่อย่างใด พร้อมทั้งได้ส่ง ☐ สมุด/แฟ้มประวัติ			
และเอกสารรวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว			
ขอแสดงความนับถือ			
(ลงชื่อ)..... (1)			
(.....)			
ตำแหน่ง.....			
โทร.			
ข้อความเกี่ยวกับผู้ตาย			
 ยศ..... คำนวหน้า..... ชื่อ..... นามสกุล			
ประเภทการขอรับ		วันเดือนปีเกิด (2)/...../.....	วันเดือนปีที่เริ่มนับเป็นเวลาราชการ/...../.....
☐ 04 บำนาญพิเศษ สถานภาพผู้ตาย ☐ 1 ข้าราชการ ☐ 2 พลา กองประจำการ ☐ 3 อาสาสมัคร อส. อส.พพ. ลักษณะการปฏิบัติงาน ☐ 1 ยามปกติ ☐ 2 ปฏิบัติราชการเสี่ยงภัย ☐ 3 ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ☐ 05 บำเหน็จทดแทน สถานภาพผู้ตาย ☐ 1 ข้าราชการประจำ (พ.ร.บ. 2494) ☐ 2 ข้าราชการบำนาญ ☐ เคยรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ☐ ไม่เคยรับบำเหน็จดำรงชีพ ☐ 3 ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ☐ 4 ข้าราชการประจำ (กบข.)		ตำแหน่ง.....	เริ่มจ่ายตั้งแต่...../...../..... (สำหรับเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางกรอก)
ส่วนราชการที่สังกัดครั้งสุดท้าย		ขอรับเงินทาง ☐ ส่วนกลางที่กรม	
กรม..... รหัส 		รหัส 	
กระทรวง.....		☐ ส่วนภูมิภาคที่จังหวัด	
จังหวัด..... รหัส 		รหัส 	
หน่วยงานผู้เบิก		รหัส 	
สาเหตุการตาย ☐ บำนาญ		หน่วยงานผู้เบิก	
(4) ☐ อื่น ๆ ระบุ		รหัส 	
ผู้ตายสมรส.....ครั้ง ชื่อคู่สมรส		วันเดือนปีที่สมรส (5)	
1.		/...../.....	
2.		/...../.....	
3.		/...../.....	
ขาดจากการสมรสด้วยเหตุ (6)		(7)	
☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....		☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....	
☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....		☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....	
☐ ตาย ☐ หย่า ☐ ศาลสั่งเมื่อ...../...../.....		☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ตาย เมื่อ...../...../.....	
บุตร ☐ มี จำนวน.....คน ☐ ไม่มี (8)			
บุคคลซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาให้เป็นผู้รับ ☐ มี จำนวน.....คน ☐ ไม่มี (9)			

ผู้มีสิทธิรับเงิน (10)					สำหรับ เจ้าหน้าที่ กรมบัญชีกลาง กรอก		
รหัส	ความสัมพันธ์	ชื่อ นามสกุล	วันเดือนปีเกิด	กรณีขอรับเงินต่างสถานที่กัน (11)		สถานภาพ	
				จังหวัด	หน่วยงานผู้เบิก	จ่าย 1	กัน 2
101	บิดา				รหัส		
102	มารดา				รหัส		
201	สามี				รหัส		
202	ภริยา				รหัส		
301	บุตร				รหัส		
302	บุตร				รหัส		
303	บุตร				รหัส		
304	บุตร				รหัส		
305	บุตร				รหัส		
311	บุตรบุญธรรม				รหัส		
401	ผู้อุปการะ				รหัส		
411	ผู้อยู่ในอุปการะ				รหัส		
501	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รหัส		
502	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รหัส		
503	ผู้ซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาไว้				รหัส		

คำรับรองของผู้ขอ (12)

เขียนที่

วันที่

ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อ.....ว่า ข้อความที่ปรากฏในเรื่องรายนี้อุบัติตามความเป็นจริง และไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการภายใน 30 วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับทราบจากทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) ผู้ขอ

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน

ที่อยู่ของผู้ขอ

รหัสไปรษณีย์ โทร.

รหัส	เวลาราชการ	ตั้งแต่	ถึง
01	เวลาปกติ 1		
	2		
	3		
	4		
14	เวลาพิเศษ ปราบปรามคอมมิวนิสต์		
15	" ปฏิบัติราชการลับ		
16	" ปฏิบัติราชการสงครามเวียดนาม		
17	" ปฏิบัติราชการพิเศษ		
18	" ปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ		
22	" กฎัยการศึกษา พ.ศ. 2500 (17 ก.ย. 00 - 3 ต.ค. 00)		
23	" " พ.ศ. 2500 (17 ก.ย. 00 - 9 ม.ค. 01)		
24	" " พ.ศ. 2501 (21 ต.ค. 01 - 28 ต.ค. 08)		
25	" " พ.ศ. 2519 (7 ต.ค. 19 - 5 ม.ค. 20)		
26	" " พ.ศ. 2534 (23 ก.พ. 34 - 2 พ.ค. 34)		
38	เวลาพิเศษอื่น ๆ		
41	เวลาระหว่างรับเบี้ยหวัด นับ 1 ใน 4		
51	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ☐ หนีหรือขาดราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน		
52	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยได้รับเงินเดือน 1/2		
53	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยได้รับเงินเดือน 1/3		
54	ตัด ☐ ลา ☐ พักราชการ ☐ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยได้รับเงินเดือน 1/4		
61	ตัด ป่วย ลา หนี ขาด ศึกษาต่อ ระหว่างประกาศกฎัยการศึกษา.....วัน		
รหัส	อัตราเงินเดือน/บำนาญ/บำเหน็จดำรงชีพ	บาท	
71	เงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ		
75	บำนาญเดือนละ		
76	บำนาญพิเศษทุพพลภาพเดือนละ		
	บำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับแล้ว		
79	เบิกลด		
80	เงินเพิ่ม พ.ร.ส.		
81	พ.ส.ร.		
82	พ.น.บ.		
83	พ.ค.ร.		
84	พ.ป.ค.		
85	พ.ล.ร.		
86	พ.ป.อ.		
87	พ.ค.บ.		
88	ผู้ปฏิบัติงานในห้องปรับบรรยากาศ		
89			

หมายเหตุ การขอรับบำนาญพิเศษหรือขอรับบำเหน็จทดแทนข้าราชการบำนาญตายไม่ต้องกรอกเวลาราชการ

รายการสอบสวนบ้านาญพิเศษหรือบ้านี้จกทอด

คำถาม	คำตอบ
1. เป็นข้าราชการประเภทใด ประจำหรือบ้านาญ	1
2. ตายด้วยเหตุใด หรือสูญหายเมื่อใด ส่งใบรับรองหรือสำเนามรณบัตรหรือหลักฐานการสูญหายไป	2
3. ถ้าตายด้วยเหตุอื่นซึ่งไม่ใช่กรณีปกติให้ส่งหลักฐานการสอบสวนถึงสาเหตุที่ตายไปด้วย	3
4. ขอรับบ้านี้จกทอดหรือบ้านาญพิเศษหรือขอรับบ้านี้จพิเศษแทนบ้านาญพิเศษ	4
5. บิดามารดา	5.บิดาชื่อ
(1) ยังมีชีวิตอยู่ทั้งสองคน หรือคนหนึ่งคนใด	บิดาเสียชีวิต
ตายเมื่อใด หรือตายทั้งหมด เมื่อใด	มารดาชื่อ
(2) ถ้าตายส่งสำเนามรณบัตรไปด้วยถ้าไม่มีสำเนามรณบัตรต้องมีผู้รับรองและส่งใบรับรองไป	มารดาเสียชีวิต
6. สามี มีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามีชื่อใด	6 มีภริยา
7. ภริยา	7.ภริยาชื่อ
(1) มีภริยาทั้งหมดกี่คน	คน
(2) ก่อนป.พ.พ.(1 ต.ค. 2478) กี่คน	
ชื่อใด ต้องมีผู้รับรองว่าสมรสก่อนป.พ.พ.และส่งใบรับรองไปด้วย	
(3) หลังป.พ.พ. มีภริยาที่จดทะเบียนสมรสไปด้วย	
(4) ผู้ใดตายหรือ เมื่อใด ส่งสำเนามรณบัตรไปด้วย	
ถ้าไม่มีสำเนามรณบัตรต้องมีผู้รับรองและส่งใบรับรองไปด้วย	
(5) มีการหย่าหรือไม่ เมื่อใด และหย่ากันนั้น	
ถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ขณะนั้นหรือไม่	
ส่งหลักฐานการหย่าถ้าหย่าก่อน ป.พ.พ. ต้องมีผู้รับรองและส่งใบรับรองไปด้วย	

[illegible]

[illegible]

หนังสือสัญญารับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ขอทำหนังสือรับรองให้ไว้แก่กระทรวงคมนาคม ดังมีรายการต่อไปนี้.-

ข้อ 1. ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องราวขอรับเงิน

- ☐ บำนาญพิเศษ
- ☐ บำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษ
- ☐ บำเหน็จตกทอด
- ☐

ของ.....ซึ่งตายไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีสิทธิ์
โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็น.....ของ

ข้อ 2. ข้าพเจ้าขอรับรองว่านอกจากข้าพเจ้าและ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.....
- 5.....

รวม.....คน แล้ว ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ์เหลืออยู่อีกและไม่มีบุตรอันเกิดจากภริยาโดยไม่ชอบ

ด้วยกฎหมายเลย

ข้อ 3. ถ้าหากภายหลังปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายของ.....

.....
ขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงิน

- ☐ บำนาญพิเศษ
- ☐ บำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษ
- ☐ บำเหน็จตกทอด
- ☐

ที่ข้าพเจ้าได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ์หรือในส่วนที่ได้รับ ไปเกินสิทธิ์คืนให้แก่ทางราชการภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ทาง
ราชการแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับรองเกี่ยวกับทายาทของ.....

เรียน

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....
ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
กอง.....กรม.....กระทรวง.....
โทร.....ขอรับรองเกี่ยวกับทายาทของ.....ที่ถึงแก่กรรมเมื่อ.....
ดังต่อไปนี้

1.....มีบิดาชื่อ.....
ถึงแก่กรรมเมื่อประมาณ.....ปี ยังมีชีวิต

2.....มีมารดาชื่อ.....
ถึงแก่กรรมเมื่อประมาณ.....ปี ยังมีชีวิต

3.....มีภริยา/สามีโดยชอบด้วยกฎหมายแต่ผู้เดียว
ชื่อ.....สมรสเมื่อ.....

มีบุตรด้วยกัน.....คน

- 1.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 2.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 3.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 4.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 5.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 6.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
- 7.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4. ทายาทและผู้ตามไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามความในมาตรา 48, 53, 54 และ 55 แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จข้าราชการพ.ศ. 2494

5. หากปรากฏภายหลังว่ามีทายาทอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น และเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดในฐานะทายาท
ของ.....ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบและยินยอมชดใช้ไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้ายินยอมให้.....เป็นผู้รับรองทายาทของ

(ลงชื่อ).....ผู้สมรสผู้รับรอง

(.....)

เขียนที่.....

วันที่เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับรองเกี่ยวกับทายาทของ.....

เรียน ผู้อำนวยการกองคลัง กระทรวงคมนาคม

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

กอง.....กรม.....กระทรวง.....

โทร.....ขอรับรองเกี่ยวกับทายาทของ.....ที่ถึงแก่กรรมเมื่อ.....

ดังต่อไปนี้

1.....มีบิดาชื่อ.....

ถึงแก่กรรมเมื่อประมาณ.....ปี ยังมีชีวิต

2.....มีมารดาชื่อ.....

ถึงแก่กรรมเมื่อประมาณ.....ปี ยังมีชีวิต

3.....มีภริยา/สามี ดังนี้ (หากมีคู่สมรสเกินกว่าหนึ่งคน)

3.1 ภริยาคนที่ 1 ชื่อ.....สมรส/หย่า/ตายเมื่อ.....

มีบุตรด้วยกัน.....คน

1.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3.2 ภริยาคนที่ 2 ชื่อ.....สมรสเมื่อ.....

มีบุตรด้วยกัน.....คน

1.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

3.ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4. ทายาทและผู้ตามไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามความในมาตรา 48, 53, 54 และ 55 แห่ง พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการพ.ศ. 2494

5. หากปรากฏภายหลังว่ามีทายาทอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น และเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดในฐานะทายาทของ

.....ข้าพเจ้าขอรับรองและยินยอมขอใช้ไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้ายินยอมให้.....เป็นผู้รับรองทายาทของ

.....

(ลงชื่อ).....คู่สมรสผู้รับรอง

(.....)

หนังสือแสดงเจตนาขอให้โอนเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของบุคคลอื่น

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ.....(1)เลขประจำตัวประชาชน.....

เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน.....(2)

มีความประสงค์ให้กรมบัญชีกลางโอนเงินซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับ

เข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร.....สาขา.....

ประเภท ☐ ออมทรัพย์ ☐ สะสมทรัพย์ ☐ เผื่อเรียก ☐ กระแสรายวัน

ชื่อบัญชี.....บัญชีเลขที่.....(3)

ซึ่งเป็น

☐ บัญชีของข้าพเจ้าและหรือผู้อื่น

☐ บัญชีของผู้อื่น

เนื่องจาก.....

โดยข้าพเจ้าได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าวแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้มีสิทธิได้รับเงิน

(.....)

ลงชื่อ.....เจ้าของบัญชี

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบแล้ว ขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว/ยศ.....(1)

เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน.....(2)

จึงขอให้กรมบัญชีกลางโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารตามที่ระบุไว้ข้างต้น

กรณี.....(1) ถึงแก่กรรมก่อนได้รับเงินจะแจ้งให้กรมบัญชีกลาง

(สำนักบริหารการรับ – จ่ายเงินภาครัฐ) ทราบทันที

ลงชื่อ.....หัวหน้าส่วนราชการผู้เบิก(4)

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ : ให้ส่วนราชการเก็บรักษาแบบ และหลักฐานที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบต่อไป

หมายเหตุ (1) ชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงิน

(2) ประเภทเงินที่มีสิทธิได้รับ

(3) ระบุและแนบสำเนาสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร หน้าที่มีชื่อธนาคาร ชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีเงินฝากธนาคาร เฉพาะประเภท
ออมทรัพย์/สะสมทรัพย์/เผื่อเรียก/กระแสรายวัน และสำเนามatricประจำตัวประชาชนของผู้มีสิทธิได้รับเงิน เจ้าของบัญชี และพยาน

(4) หมายถึง หัวหน้าส่วนราชการผู้ขอ หรือ ส่วนราชการผู้เบิก หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ผู้จัดทำ

๑. นางสาวทิววรรณ ปัตย์
๒. นางสาวณพัตรา จำปาศค์